

Aan alle Vlaamse Parlementsleden

Betreft: Ontwerpdecreet individueel bezoldigd vervoer

Brussel, Maandag 25 februari 2019

Geachte volksvertegenwoordiger,

Op woensdag 27 februari zal u – als trouwe partijsoldaat – voor of tegen, maar wellicht voor het zogenaamde **Taxidecreet** stemmen. Hoewel we nog weinig illusies koesteren over de uitkomst van de stemming, willen we van de gelegenheid gebruik maken om u ons verhaal te vertellen. We verwittigen u, het is een onaangenaam verhaal, vol ontgoocheling en frustratie. Maar we hopen dat u ten minste de moeite neemt om dit verhaal tot het einde te lezen, zodat u precies weet waarvoor u gaat stemmen.

Het is in de eerste plaats het verhaal van **een sector met weinig aanzien**. Uit een recente enquête van Randstad blijkt dat taxichauffeur het minst aantrekkelijke beroep is. Nochtans is het een beroep waar menselijk contact essentieel is. Een sector die als geen ander veel nieuwkomers een kans biedt op de Vlaamse arbeidsmarkt. Een sector ten slotte die zich de afgelopen jaren gemoderniseerd heeft en vandaag ook via mobiele apps ritten aanbiedt.

Het is het verhaal van een **werkgeversorganisatie en van vakbonden** die, in tegenstelling tot hun evenknieën in andere regio's en landen, twee jaar geleden besloten hebben om samen constructief mee te denken over de toekomst van hun sector. Die zich positief hebben uitgesproken over de moderniseringsplannen van de Vlaamse Minister voor Mobiliteit en met hem in dialoog wilden gaan. Die diezelfde Minister aan de hand van feiten en cijfers hebben willen waarschuwen voor de gevaren van een te extreme deregulering van hun sector. Die hem getoond hebben dat steden die Vlaanderen voorafgingen - zoals New York, Londen en Amsterdam - vandaag te kampen hebben met zeer ernstige problemen, zoals: **een vertienvoudiging van het aantal wagens en het hiermee gepaard gaande fileleed; faillissementen; inkomens die ver onder het plaatselijke minimumloon zakken; chauffeurs met schulden die steeds langere shiften draaien om rond te komen en zo meer ongevallen veroorzaken; chauffeurs die ten einde raad ook zelfmoord plegen (8 personen in New York in 2018).**

Het is het verhaal van **een koppige Minister**, overtuigd van zijn eigen gelijk. Die redelijke voorstellen om zijn decreet aan te passen gewoon negeert. Voor wie goedkoop taxivervoer het enige is wat telt. Hoe die goedkopere ritten tot stand komen, namelijk via 19de eeuwse arbeidsverhoudingen, kan hem niet schelen. Een Minister die niet alleen de adviezen van de sector naast zich neerlegt, maar ook niet naar gelijkaardige waarschuwingen van de VVSG en de MORA luistert. Die telkens dezelfde oneliner gebruikt – m.n. ik begrijp het niet goed, de mensen die tegen het decreet zijn zeggen enerzijds dat de prijzen gaan dalen en anderzijds dat er hogere taxiprijzen zullen zijn – en dus dringend het fenomeen ‘monopolievorming’ moet leren kennen.

Ons verhaal is ook dat van een partij, **zijn partij**, die zagezegd voor de hardwerkende Vlaming opkomt, maar bereid is om honderden lokaal verankerde KMO's een gewisse dood in te jagen en te vervangen door een multinational die haar winsten via Nederland doorsluisst naar een belastingparadijs. Een partij die parlementsleden - die zich kritisch durven uitspreken over deze ‘survival of the cheapest’ wereld - de mond snoert.

Het is het verhaal van die **andere meerderheidspartij, CD&V**, die stilaan zo'n schrik heeft om er in een volgende regering niet meer bij te zijn, dat ze geen enkele inhoudelijke weerstand biedt. Een partij waarvan de Europese commissaris zich inzet om iets te doen aan sociale dumping, maar in eigen land de working poor helpt introduceren. Een partij waarvan de vertegenwoordiger in de commissie mobiliteit van het Vlaams Parlement geconfronteerd wordt met ongemakkelijke feiten en cijfers en dan maar een gedichtje aanheft (het was ten slotte gedichtendag) en vragen stelt over de milieu-inspanningen van een sector die 6.000 wagens vertegenwoordigt, terwijl hij er mee instemt om dat aantal wagens ongebreideld te laten vermenigvuldigen in onze steden.

Het is het verhaal van **die andere meerderheidspartij, Open VLD**, die van vooruitgangsoptimisme haar levensmotto heeft gemaakt en daardoor blijkbaar elke vorm van kritisch denken verloren is. Waarvan de vertegenwoordiger in de Commissie mobiliteit – een oud-Minister trouwens – geconfronteerd met de uitwassen van de uberisering en de reguleringsplannen van New York, Londen en Amsterdam (niet bepaald communistische bastions) om de situatie enigszins onder controle te krijgen, niet verder geraakt dan ‘ik geloof niet dat het zo'n vaart zal lopen’. Evidence based beleid is duidelijk niet aan hem besteed.

Het is het verhaal van **Uber**, een multinational die met de rode loper wordt binnengehaald. Aan wie men amper verplichtingen oplegt. Een onderneming die aan de hand van beursmiljarden (verlieslatende) dumpingprijzen hanteert om de concurrentie uit te schakelen en een monopolie te vestigen. Een bedrijf dat lak heeft aan regels en wetten en alle lasten en risico's afwentelt op de rug van de chauffeur, die constant aangezet wordt om langere werkdagen te presteren om het hoofd boven water te houden.

Het is het verhaal van **een Vlaamse pers** die regelmatig de schandalen van Uber belicht, maar ook wel mee stapt in het ‘fake’ innovatieframe dat de multinational ons al jaren voorhoudt. Media die bijster weinig aandacht hebben voor het standpunt van de taxisector en die enkel over ons berichten als we op straat komen. Maar die ongetwijfeld de eerste zullen zijn om naar verantwoordelijken te zoeken als de neveneffecten van dit decreet de kop opsteken.

Dit is ons verhaal. Een verhaal van onbegrip, misprijzen en roepen in de woestijn. Een verhaal waarin duizenden loontrekkenden ontslagen worden om als schijnzelfstandigen verder te moeten. Een verhaal dat zal eindigen met extra files, extra luchtvervuiling, extra ongevallen, extra menselijk leed, extra agressie en hogere prijzen (want dat krijg je bij monopolievorming, mijnheer Weyts).

Toon ons alsjeblieft dat we ongelijk hebben. Dat we alsnog op een happy end kunnen rekenen voor dit inrieste verhaal. Dat u geen hersenloze stemmachine bent. Dat u de amendementen van de oppositie wel degelijk leest en op hun inhoud beoordeelt. Dat u zich wel bekommert om Vlaamse KMO's en taxichauffeurs, om de mobiliteit in onze centrumsteden en om de veiligheid van onze klanten en de andere weggebruikers.

Hoogachtend,

Pierre Steenberghen

Secretaris-Generaal
Nationale Groepering van Taxi-
Ondernemingen (G.T.L.)
M : 0496 39 70 43
E-Mail: psteenberghen@gtl-taxi.be

John Reynaert

BTB-ABVV / UBT-FGTB
T: 0474 25 49 85
E-Mail: john.reynaert@btb-abvv.be

Jan Sannen

ACV-Transcom / CSC-Transcom
T: 0479 98 41 61
E-Mail: jan.sannen@acv-csc.be